

۲۰۱۵/۱۱/۲۱

داکتر اکرم عثمان

یک سده صداقت و صفا

به مناسبت نودمین سال ولادت پروفیسور جوادی

«ممکن است همه چیز اتفاق بیافتد ولی یک چیز ممکن نیست- ممکن نیست

که انسانهای بزرگ و عاقل که سرهای پرشور دارند و برای فرهنگ و آدمیت

می رزمند از همه جا واز همه اعصار روی زمین برچیده شوند.»

مصداق راستین و واقعی و جیزه بالا پیاپیامبرزاده بالا مرتبت جناب میرحسین شاه خان جوادی می

باشد.

من از شصت سال به اینطرف افتخار دوستی این بزرگمرد را حاصل کرده ام، از روزگاری که هنوز آموزگار مستقیم شاد روان محمدحسین طالب قندهاری چهره در نقاب خاک نپوشیده بود، آن وقتها طالب قندهاری و حضرت جوادی در محله باغبان کوچه کابل، زیر یک سقف زندگی میکردند و منکه مرید و مخلص آن دو بزرگوار بودم هرچند گاه یک بار به زیارت آنها میرفتم و از محضر مبارک شان فیض می بردم.

طالب زن نگرفته بود و با خلوت خویش عالم درویشانه ای داشت. اولها آن دو فرهیخته قندهاری را برادران همخون و هم تبار می پنداشتم، مدتها گرفت تا دریاقتم که آنها فقط باهم همشهری می باشند و از گذرتوپخانه قندهار به کابل آمده اند. یک قندهاری دیگر نیز با آنها زندگی میکرد که نامش فقیرگل بود. او ظاهراً خدمتگار آنها بود و برای آن هردو صادقانه خدمت میکرد. فقیرگل معمولاً چاشتها شوربا می پخت و سر سفره دو سه عدد نان حاد و داغ با مقداری مخلفات می چید. سالها بود که فقیرگل مشغول همین تکرار مکرر بود و خسته نمیشد.

آنها تقریباً همیشه مهماندار بودند. از دور دست ترین روستا های افغانستان، از هر تیره و تبار، کسانی در آن مهمان سرای گرمی می دیدند و شاهد سخاوت و کرامت جوادی و طالب بودند.

اکنون طالب در گورستان گمنامی در شهر قم آرام گرفته است. او در آن زیارتگاه از اثر ستمگران داخلی پناه گرفته بود و مشغول تدوین و تألیف کتاب هایی در باره تاریخ و ادبیات افغانستان بود. از او چند مجموعه شعر بزبانهای فارسی و پشتو به یادگار مانده است.

ولی حضرت میرحسین شاه خان جوادی، این پیامبرزاده دلیر و تجسم کامل وطن دوستی و انسان دوستی در تمام درازنای حیات پر بارش سینه سپر کرد و در گرما و سرمای کابل زیر باران

گلوله گرگ های وطنی و خارجی، زانوی شکیب در بغل گرفت وبدون گزافه هزاران شاگرد جان نثار را تحویل جامعه داد. بدون شبهه جناب میرحسین شاه خان جوادی؛ نماد والگوی بی بدیل فرهنگ و معارف افغانستان است. **و کمتر استادی چون او حدود یک قرن برای تنویر و بیداری وجدان اولاد این آب و خاک خدمت کرده است.**

این قلم و این شاگرد وفا شعار، نودمین سالروز ولادت میمون آن استاد نستوه را مبارک باد عرض میکند و امیدوار است که این روز فرخنده برای پوهنتونهای افغانستان ماندگار بماند و به سنت قدر دانی از دانش و دانشمندان مبدل شود.

به امید آئروز و آن کار

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ